

## KEZDET ÉS VÉG

mutatkozni jártunk csak oda  
átfesteni a torzóban maradt színeket  
az összeakadt nyelv s a háborgó ideg  
lettek az örökös díszletek  
kutyák szűköltek a kerítés mögött  
ahonnan Isten még időben megszökött  
az akarat azóta átcsúszott áldozatba  
s nincs többé jelen idő  
csak fájdalom és félelem  
átélni Isten egyetlen villanást  
enged csupán  
a halál előtti utolsó fényeket  
azt mondtad az a perc  
a leghosszabb mind között  
években méri az emlékezet  
mégis megszökik  
retinád megvakul elnyel a gépezet  
örök szomjúságban tart  
s már nem mondhatsz ítéletet  
hisz folyton összetéveszted a véggel  
a kezdetet

## SZABÁLYTALAN HALÁL

húszéves lehetett – nyurga cigányfiú –  
két metszőfoga hiányzott  
részegen verekedett  
a katonai járőrrel a pályaudvaron  
hétvégi eltávra indult  
a barátnőjéhez de a VÁP  
nem engedte felszállni a vonatra

szabálytalan sapkaviselet  
elmaradt tisztelgés engedetlenség  
magas fokú alkoholos befolyásoltság  
ez állt a jegyzőkönyvben  
ami a járőr intézkedését alátámasztotta  
a szomszéd ágyon feküdt  
folyton egy fényképet bámult  
virágzó almafa ágai közt kikapaszzkodó  
mosolygós lányarcot  
az ajtó előtt miatta ücsörgött az ór  
bilincsbe verve vitték a tárgyalásra  
gyorsított eljárásban ítéleztek  
este kaptuk a hírt  
kiugrott az emeletről  
„pedig csak félévet kapott” –  
értetlenkedett az ápoló  
aki az új beteg számára  
friss ágyneműt hozott